

Lahden Vapaaseurakunnan **Lähetysasema**

3/25

Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta
vuotta 2026

AJANKOHTAISTA ASIAA LÄHETYKSESTÄ

HYVÄÄ JOULUA JA UUTTA VUOTTA 2026

Vuosi 2025 lähenee loppuaan ja on aika toivottaa hyvää joulua ja hyvää uutta vuotta 2026. Samalla on hyvä mahdollisuus katsoa taaksepäin mitä kulu- neen vuoden aikana on tapahtunut.

Olemme Lahden vapaaseura- kuntana jatkaneet **Juha Y:n** tukemista raamatunkäännös- ja kielitieteellisessä projektissa. Olemme saaneet seurata, miten käännöstyö on edennyt budeng-kielelle. Juha kirjoittaa tässä numerossa viimeisim- mästä matkastaan Himalajalle ja kertoo miten valmiiksi saadut käännetyt kirjat alkavat levitä kieltä puhuvien keskuuteen.

Jatkoimme myös **Tata** ja **Henri Hermusen** kannatusta. He ovat työllään olleet nostamassa uutta sukupolvea lähtijöitä. Alkukesästä oli The Send tapahtuma, joka tavoitti suuren määrän nuoria ja innosti heitä osallistumaan eri tavoin lähetystyöhön. The Legacy - projektin taholta lähetettiin useita aktioryhmiä eripuolille maailmaa.

Ari Lopenen on jatkanut työ- tään YWAMin työssä Suomesta käsin ja on tehnyt vuoden aikana useamman matkan koulutta- maan aktiioimejä. Ari kirjoittaa tässä lehdessä anteeksianta- muksen vapauttavasta vaiku- tuksesta ja siitä, kuinka Jeesus syntyi maailmaan tuomaan meille anteeksiantamusta.

Pyry Almgren osallistui elo- kuussa Thaimaan aktioon ja hän kertoi matkastaan Lähetys- aseman edellisessä numeros- sa (2/2025).

Suman Knuuttila on osallistunut FIDAn aktionvetäjä koulutukseen ja hän palasi juuri siihen liittyvältä matkalta Japaniin. Hän kirjoittaa tässä lehdessä matkastaan. Seura- kuntana olemme olleet tuke- massa häntä rukouksin ja talou- dellisesti.

Lahden vapaaseurakunta päätti uutena lähtöä suunnittelevana lähettinä ottaa kannatettavak- seen niin rukouksilla kuin talou- dellisella tuellakin **Pauliina H:n**. Hän kertoi kutsustaan enem- män viime numerossa. Tässä lehdessä saamme lukea joulu- tervehdyksen häneltä.

Seurakuntamme monikulttuuri- nen työ on jatkunut ja kehittynyt. Siihen on mahdollista tulla mu- kaan ja päästä osallistumaan kulttuurirajat ylittävään lähetys- työhön.

Kielikahvila on maanantaisin klo 17:30-19. Siellä on käynyt yleensä 10-15 oppijaa. Vapaa- ehtoisia on ollut 4-5 vetämässä keskusteluja suomeksi. Uusille vapaaehtoisille on tilaa.

Englanninkielinen raamattupiiri on maanantaisin klo 19-21. Siellä osallistujia on yleensä 6- 10. Osallistujia on ollut useista eri maista.

Tämän lisäksi olemme aloitta- neet *nepalikielisen raamattu- piirin*, jonka kokoontumiset ovat olleet sopimuksen mukaan, kun kaikille on sopinut.

Sunnuntaisin jumalanpalveluk- sissa tai olohuoneessa on pyritty järjestämään simultaani- tulkkaus. Tulkkaustiimiin toivo- taan lisää tulkkajia.

Olisi kiva saada palautetta ja kehittämis ehdotuksia Lähetys- asema -lehdessä. Sitä voi lähettää sähköpostilla jukka.knuuttila@lahenvapis.fi tai kertoa kasvotusten, kun tavataan.

Hyvää joulua ja siunattua uutta vuotta 2026!

Jukka Knuuttila

Lahden vapaaseurakunnan Lähetysasema

Vastaava toimittaja: Jukka Knuuttila

Julkaisija: Lahden Vapaaseurakunta

www.lahdenvapaasrk.fi

www.facebook.com/lahdenvapaaseurakunta

Postiosoite: Vesijärvenkatu 38, 15140 Lahti

Sähköposti: toimisto@lahenvapis.fi

KALLIS TAAKKA

Loka-marraskuun matkani Himalajalle onnistui hyvin. Pääsin suunnitellusti lukemaan buddhalaisen ystäväni Namgelin kanssa ääneen koko roomalaiskirjeen ja Matteuksen evankeliumin luvut 1-7. Joka luvusta taisi löytyä jotain pientä korjattavaa.

Matkani huippukohta oli kuitenkin tapahtuma, jota en ollut suunnitellut. Ymmärsin, että minulla olisi ainutlaatuinen tilaisuus vierailla kylässä, jossa olimme aiemmin perheenä asuneet useita viikkoja kieltä opettelemassa. Näin loma-aikaan kylästä kotoisin oleva väki olisi nimittäin siellä tavattavissa. Niinpä varasin yksityistaksin päiväksi ja pakkasin reppuuni budengin kielioppeja ja kääntämistämme kirjasista evankeliumeja ja Apostolien tekoja.

Lauantaisen päivämatkan aamuna pyysin ennen Raamatun avaamista Jumalaa puhumaan minulle lukuohjelmassani olevan raamatunkohdan kautta. Lukiessani Jeesuksen sanat Ananiakselle kiinnittivät huomioni erityisellä tavalla. Kohdassa Jeesus kuvaa Ananiakselle Sauluksen kutsua (Apt. 9:15, KR38):

“Mene; sillä hän on minulle valittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen.”

Taksissa ymmärsin, millä tavalla teksti liittyi matkaani. Valmistautuessa olin paljon pohtinut sitä, kuinka monta

kielioppia ja kirjasta otan mukaani ja miten onnistun kantamaan kaiken vaadittavan eri kohteisiin. Kieliopit painoivat 1,5 kiloa kappale. Viisi sellaista teki jo 7,5 kg ja muista kirjasista tulisi varmaan 5 kiloa lisää. Tajusin, että minut oli kirjaimellisesti kutsuttu *kantamaan* hänen nimeänsä kirjasten muodossa budeng-kylään.

Ikimuistoksen päivän aikana sain kohdata yhdeksän vanhaa tuttua ja osan heidän perheistään. Viidelle budengin kielen opettajalle annoin muiden kirjasien lisäksi kirjoittamani budengin kieliopin. Kaikille annoin raamatun osia luettavaksi, yleensä Matteuksen evankeliumin ja Apostolien teot.

Tuona lauantaina kylän ihmiset saivat ensikosketuksen oman kieliseen Jumalan sanaan. Samalla kyseessä oli ensimmäinen kerta, kun mina jaoin raamatun osia laajemmassa määrin buddhalaisille budengeille. Nyt julkaisemamme kirjaset nousevat todennäköisesti puheenaiheeksi budengin keskuudessa laajemmin. Eräs vanhoista kielenopettajistani, joka on budengin omien hää- ja hautajaisrituaalien toimeenpanija, totesi kirjasia saadessaan, että budengit eivät tiedä mitään muiden uskontojen opetuksista ja siksi on hyvä, että nyt kristillisiä kirjoituksia on saatavilla. Toinen, nuorempi, budengin kielen opettaja totesi, että hän aikoo lukea kirjoja oppilaidensa kanssa.

Matkan jälkeen pohdin uudelleen Apostolien tekojen tekstistä noussutta kantamisen teemaa. Mietin, että jos saisin kantaa repussani 12 kiloa mitä tahansa tavaraa budengien kaltaiselle vailla omankielistä Jumalan sanaa olevalle saavuttamattomalle kansalle, mitä laittaisin reppuuni? Päädyin siihen, että lauantain retkelläni kannoin selässäni budengien pariin parhaan mahdollisen taakan. Tänä jouluna useat budengit saavat ensi kertaa elämässään mahdollisuuden lukea Sanasta, joka tuli lihaksi.

Juha Y

TERVEISIÄ JAPANISTA

Jumala on johdattanut viimeisen vuoden aikana minua lähemmäs ja lähemmäs Japania. Tutustuin ihmisiin, jotka ovat lähetystyössä Japanissa tai ovat kiinnostuneet siitä. Päädyin Fidan valmennusaktio koulutukseen, jonka tarkoituksena on kouluttaa aktiojohtajia Japanin kulttuuriin. Japanihan on minua kiinnostanut jo vuosia, ja kieliopinnot ovat olleet käynnissä koko sen ajan. Juttu oli vain etten ollut koskaan päässyt Japaniin. Tämä oli ensimmäinen kertani. Koin selvää lähetyskutsua Japaniin ja tämä matka vielä varmisti sen minulle, että Japani on se kansa, johon minun tulisi satsata aikaani. Kaikkea en osaa, enkä ole yrittänytkaan, sanoittaa, mutta toivon, että tämä artikkeli herättää mielenkiintosi ja voisimme keskustella lisää.

Japanilaiset ovat kansaa, joka ei lähde hihat heiluen uusille teille. He tarvitsevat aikaa, paikan, johon kuulua ja tulla kosketetuksi Pyhästä Hengestä. Suhde heidän kanssaan voi kestää vuoden tai kaksikymmentä vuotta ennen kuin he tulevat siihen tulokseen, että ovat valmiina ottamaan Jeesuksen vastaan. Japanin seurakunnilla on selvästi paloa rakentaa näitä suhteita, mutta monet ovat jääneet odottamaan, että se yksi tulee seurakuntaan sunnuntaina. Eli seurakunnat tarvitsivat lisää tavoitettavaa työtä. Kävimme kolmessa eri

seurakunnassa, jotka harjoittavat tavoitettavaa työtä ainakin jollain muodolla.

Ensimmäisenä *Kyoto Net Church*, kaksikielinen seurakunta, joka on Taneli ja Rie Sini-virran, johtama seurakunta. He kutsuvat ihmisiä avoimesti pienryhmiin, jotka eivät vaadi syvää Raamatun ymmärtämistä ja käyvät pelaamassa futsalia joka maanantai eikristittyjen kanssa. Toinen on *Moriyaman seurakunta*, jossa tavoittavan työn keskiössä ovat äidit ja lapset. Heitä kohdataan jo äitien hakiessa lapsiaan läheiseltä koululta. Ja heitä kutsutaan seurakunnalle, jossa lapsille kerrotaan Raamatun tarinoita. Viimeisenä kävimme *Kitashirakawan KFK seurakunnassa* sunnuntaina. He järjestivät hodaribileet, eli kaupunkilaiset saivat tulla syömään hodareita halvalla jumalanpalveluksen jälkeen. Tämä veti puoleensa huikean määrän ihmisiä. Japanin seurakunnat ovat usein viidentoista hengen seurakuntia. Jumalanpalvelukseen tuli kuitenkin noin kolme-

kymmentä ja hodaribileisiin noin viisikymmentä. Eikä läheskään kaikki olleet, jos kukaan näistä jälkimmäisistä, uskovaisia.

Emme keskittäneet vierailujamme vain seurakuntiin. Kiotossa ja sen lähipiirissä on yhteistyökumppaneita, joilla on näkyä saavuttaa japanilaisia artisteja ja taiteilijoita luomalla seurakunnan ja japanilaisten välille neutraali alue, jossa heitä voidaan kohdata ilman, että he kokevat itsensä kelpaamattomiksi ja ulkopuoliseksi kirkkorakennuksessa. Yksi näistä projekteista on *"Galleria Nani"*, suoraan käännettynä *"Galleria Mitä"*. Monessa paikkaa gallerioiden työntekijät eivät saa puhua asiakkaille, sillä asiakas on korkeammalla tasolla palvelijaa. Täällä kuitenkin annetaan lupa kohdata ihmisiä vapaasti ja tulla kosketetuksi taiteesta.

Kioto on Japanin uskonnollisuuden pääkaupunki ja sitä ympäröi sadat buddha- ja shinto-temppelit. Täten hengellinen vastustus evankeliumia

kohtaan on kovaa. Se ei saata olla enää tietoista toisin kuin muslimi- tai hindumaissa. Vastustus tulee ennemmin japanilaisista juurista, jossa yksilön tulee tunnollisesti noudattaa yhteiskunnan normeja. Japanilainen sanonta kuuluu: "Deru kui wa utareru" – "Se naula, joka töröttää, lyödään alas". Kaikkien tulisi mahtua tietynlaiseen muottiin ja epäonnistuminen voi johtaa perheen tai yhteisön häpäisemiseen. Siksi myös joidenkin uusien asioiden aloittaminen yrityksissä ja seurakunnissa voi olla pelottavaa, sillä loppui asia – yhteistyö – miten tahansa, se saatetaan tulkita epäonnistumiseksi.

Japanilaiset juhlivat ja osallistuvat buddhalais- ja shintolais-traditioihin ja festivaaleihin. He pääasiassa ottavat kummatkin uskonnosta hyvät puolet ja yhdistävät ne. Jokaiselle asialle – autolle, opiskelulle, rakkaudelle, hedelmällisyydelle jne. – on oma jumalansa "kami" (^y), jolta sitten mennään pyytämään apua, jotta saataisiin hyvää onnea. Silti suurin osa maasta sanoo itseään ateistiksi. He eivät koe uskonollisuuden olevan niin vakavaa.

Animismin myötä paikallisten on vaikea ymmärtää yhden ainoan Jumalan konseptia. Miten Jumala on kaikkialla, mutta samalla myös yksilön sydämessä?

Vierailulla tuli selvästi esille, että seurakunnat haluavat palavasti, että evankeliumia kerrotaan. Kyse on kuitenkin siitä, että seurakuntien tulisi uskaltaa olla "radikaaleja" ja tehdä niinkin hurjasti, että lähtisivät kirkkorakennuksesta ulos kertomaan sen sijaan, että odottaisivat, että se yksi eksynyt lammas astuisi seurakuntaan omin nokkineen. Miten he tietäisivät, jos eivät ole kuulleet? Seurakuntia on vähän Japanissa ja niiden lukumäärä

vain vähenee vuosi vuodelta. Sen takia siellä on jatkuva keskustelu tulisiko perustaa uusia seurakuntia vai vahvistaa vanhoja. Uusia strategioita tarvitaan evankeliumin jakamiseen. Tähän aiemmin mainittu "Galleria Nani" on erinomainen esimerkki.

Japanilainen ei tykkää sanoa ei, joten hän myöntyy kaikkeen. Ja jos häntä jatkuvasti laitetaan tilanteeseen, jossa hän haluaisi kieltäytyä, häneen ei

synny suhdetta. Meidän tulee siis olla herkkiä. Kuunnella ja havainnoida milloin vastaus on epäsuora ehdotus tai kieltäytyminen. Japanilaisille on luontaista ajatella mitä toinen tahtoo hänen vastaavan, joten vastaus kysymykseen saattaa olla muuta kuin totuuden mukainen. Tämän takia ihmishuhde on tärkeä. Mitä pidempään suhde on rakentunut, sitä suuremmin vastaukset annetaan.

Japani tarvitsee lähettejä, jotka ovat valmiina investoimaan aikaansa japanilaisille. Seurakunnat tarvitsevat rohkeutta ja uusia strategioita. Rukoillaan, että seurakuntien nuorten kautta voisi tulla lisää nuoria seurakuntiin. Seurakunnat tarvitsevat nuorempia paikallisia pastoreita jatkamaan seurakuntien johtamista. Rukoillaan, että evankeliumi lyö läpi hengellisen vastustuksen Kiotossa ja ihmiset kokevat Pyhän Hengen ja näkevät, että Jeesuksen nimessä on voimaa. Rukoillaan, että Japanissa voisi syttyä hengellinen herätys! Rukoilkaa erityisesti näiden mainittujen seurakuntien puolesta: Kyoto Net Church – Futsalin kautta voisi joku kiinnostua seurakunnasta, Moriyaman seurakunta – Seurakunta tavoittaisi mahdollisimman monen äidin ja lapset oppisivat Jumalasta ja äidit kiinnostuisivat myös enemmän ja Kitashirakawan seurakunta – seurakunta saavuttaisi nuoria opiskelijoita ja seurakunnassa alkaisi nuorisotyö. Rukoillaan kaikkien lähettien puolesta, jotka ovat Japanissa ja tulevien lähettien johdatuksen puolesta. Luotetaan Jumalan aika-tilaan.

Emme usko, että Japanin saama nimi "Lähetystyöntekijöiden hautausmaa" pitää paikkaansa enää. Jos viljelemme sitä, se on ainoa asia mitä voimme Japanista ajatella. Uskomme Jumalan antavan Japanille uuden aikakauden. Hän on jo nostanut monia, jotka ovat valmiita lähtemään läheteinä Japaniin kertomaan Jeesuksesta, ja nuoria, jotka ovat halukkaista lähtemään aktioon. Joten pyydän, ettette hellitä rukouksianne ja muistatte Japania!

Suman Knuuttila

LEPRA TÄNÄÄN

Kansainvälistä leprapäivää vietetään vuosittain tammikuun viimeisenä sunnuntaina. Sen tarkoituksena on levittää tietoa leprasta, sen hoidosta ja torjua sen aiheuttamaa sosiaalista stigmaa. Kansainvälistä leprapäivää on vietetty vuodesta 1954.

Vuoden 2026 Kansainvälinen leprapäivä on tammikuun 25 päivänä. Sen lähestyessä haluan nostaa esiin sen tosiasian, että nyt meillä on keinot voittaa lepra maailmassa, niin että voimme päästä kolmen nollan tavoitteeseen: nolla uutta tartuntaa, nolla uutta vammautumista lepran takia ja nolla syrjittyä lepran sairastanutta.

Uusia lepratapauksia todettiin viimevuonna (2024) 183 000 koko maailmassa. Tämä tarkoittaa, että useammin kuin kerran kolmessa minuutissa joku saa lepradiagnoosin. Lepran uusien tapausten määrä on kuitenkin ollut laskussa jo vuosia. Koronapandemian aikana todettujen uusien tapausten määrä laski huomattavasti, johtuen heikentyneistä mahdollisuuksista hakeutua terveydenhuollon palveluihin oireiden takia. Nyt todettujen tapausten määrä on noussut lähes koronaa edeltävälle tasolle. Kuitenkin koronan aikana diagnosoimattomat tapaukset eivät ole näkyneet tilastoissa kompensoivana nousuna. Tämä viittaa siihen, että korona-ajan diagnosoimattomat tapaukset ovat lisänneet niiden määrää, joilla on lepra, mutta joilla sitä ei ole todettu ja ovat siksi ilman hoitoa.

Lepra esiintyy edelleen noin 130 maassa. Eniten sitä esiintyy Intiassa, jonka tilastot hallitsevat suuren väkiluvun takia koko maailman tilastoja. Myös Brasiliassa ja Indonesiassa vuoden aikana todettuja tapauksia on yli 10 000. Kahdessatoista muussa maassa tapauksia on 1000–10 000 vuodessa. Nämä maat ovat Bangladesh, Etiopia, Kongon Demokraattinen Tasavalta, Madagaskar, Mosambik, Myanmar, Nepal, Nigeria, Filippiinit, Somalia, Sri Lanka ja Tansania. Monissa näistä maista työtä lepran voittamiseksi haittaavat luonnonkatastrofit ja/tai ihmisten aiheuttamat katastrofit, esimerkiksi etniset levottomuudet.

Lepran tartunta vaatii yleensä pitkäkestoista lähikontaktia. Lepra tarttuu heikosti ja tartunnasta oireiden ilmenemiseen kestää puolesta vuodesta useaan vuoteen.

Lepraan on olemassa tehokas hoito, joka myös lopettaa tarttuvuuden vuorokaudessa. Nykyisin on monissa paikoissa käytössä kerta-annoksena annettava estohoito, joka annetaan perheenjäsenille ja muille lähikontakteille. Hoito ja estohoito tekevät mahdolliseksi sen, että näköpiirissä on lepran tartuntojen pysäyttäminen niin, ettei enää olisi uusia lepratartuntoja. Tämä vaatii kuitenkin poliittista tahtoa ja resursseja sen toteuttamiseksi.

Lepralähetys on kristillinen lähetys, joka on jo yli 150 vuotta palvellut lepraan sairastuneita ja heidän läheisiään. Missio on:

Jeesuksen Kristuksen seuraajana Lepralähetys pyrkii murtaamaan lepran kahleet, voimaannuttamaan ihmisiä, jotta he etsisivät parantumista, omanarvon tunnetta ja täysipainoisen elämän kokemista.

Lepralähetys tekee työtä lepran voittamiseksi 12 maassa ja työtä tukevia maita on 15. Suomen Lepralähetys on yksi näistä työtä tukevista kansallisista järjestöistä. Suomen Lepralähetys tukee lepran vastaista työtä Kongon Demokraattisessa Tasavallassa.

Minä tutustuin lepraan, lepraan sairastuneisiin ihmisiin ja moniin sen aiheuttamiin ongelmiin toimiessani lääkärinä leprasairaalassa Nepalissa 1993-2001. Olimme Nepalissa Suomen Vapaakirkon lähettämänä ja Lahden vapaaseurakunta oli yksi kannattavista seurakunnistamme. Nykyisin olen mukana Suomen Lepralähetyksen johtokunnassa.

Jukka Knuuttila

SÄHKÖAUTO, RIKKINÄINEN LATAUSKAHVA JA JOULUN PARAS LAHJA

Olin juuri ostanut elämäni ensimmäisen sähköauton. Mainoksissa hohti kaunis luku: toimintamatka jopa 400 km. Heti ekalla pidemmällä reissulla huomasin, että minun ajotyyllilläni (ja Suomen talvikelissä) tuo luku kutistui kuin villapaita väärässä pesuohjelmassa.

Eräänä lokakuun iltana ajoin Helsingistä kotiin. Sadepisarat roiskuivat tuulilasilla, pimeää kuin saunan takana ja kello jo yli kahdeksan. Akku vilkutti punaista Mäntsälän kohdalla. Käännyin tutulle McDonald'sin pihalle, peruutin latauspisteelle... ja kuulin ikävän räsäyksen. Olin peruuttanut liian syvälle. Latausjohdon kahva roikkui rikkiinäisenä samoin kuin autoni takavalot. Katselin ympärilleni: pimeää, sateista, ei ketään. Ahtaat paikat, huono valaistus, syrjäinen nurkka. Aivoissani pyöri heti koko puolustuspuhe: "Kukaan ei nähnyt. Korjaus maksaa varmaan pari tonnia. Yhteystiedot johtaa johonkin Englantiin, pitää selittää englanniksi... Ei kukaan Suomesta soitele moista." Olin juuri aikeissa painaa kaasua ja häipyä "rikospaikalta", kun jarrutin itseni. Pysäytin auton, suljin silmät ja rukoilin: "Rakas Pyhä Henki, jos sinä olisit nyt minä – miten sinä toimit? En halua toimia pelosta, häpeästä tai uhriutumisesta. Haluan toimia rakkaudesta." Menin sisään

McDonald'siin, tilasin Big Mac-aterian ja istuin pöytään syömään. Rauhallisesti. Anoin tilanteen laskeutua. Kun hampurilainen oli syöty, menin takaisin latauspisteelle, soitin ohjeiden mukaisen numeron ja kerroin rehellisesti mitä oli tapahtunut. Puhelimessa vastasi ystävällinen naisääni. Hän hämmästytti: "Onpa harvinaista, että joku soittaa itse." Hän tarkisti järjestelmästä, että laite toimii normaalisti, pyysi lähettämään sähköpostia ja liittämään kuvat vauriosta. Tein työtä käskettyä. Seuraavana päivänä tuli vastaus: kiitos yhteydenotosta ja erityisesti rehellisyydestä. Ei korvausvaatimuksia. Ei laskua. Ei mitään.

Viikkoa myöhemmin tein saman matkan uudestaan. Mukana oli veljenpoikani Joni. Kun nousin autosta Mäntsälän McDonald'silla, nostin kädet ilmaan ja huudahdin: "Katso Joni! Tämä rikkiäinen kahva – minä tein tämän! Ja minä olen saanut sen anteeksi!" Olin niin iloinen. Ei pelkästään siitä, että välttyin laskulta, vaan siitä vapauden tunteesta, joka tuli kun uskalsin toimia oikein. Jos olisin paennut, olisin kantanut syyllisyyttä mukani ehkä vuosia. Nyt sain kokea jotain paljon arvokkaampaa: vapauttavan anteeksiannon ilon. Ja silloin tajusin taas, mikä joulun ydin-

sanoma on. Jouluna juhlin sitä, että Jumala ei paennut minun sotkujani. Hän ei sanonut: "Korjaa itse." Hän tuli itse. Jeesus syntyi talliin, eli täydellisen elämän, kuoli minun syntieni tähden ja nousi ylös, jotta saisin elää vapautettuna – jo tänään.

Hän ei vaadi minulta täydellisyyttä ennen kuin antaa anteeksi. Hän antaa anteeksi, jotta minä voin elää vapaudessa ja vapaudesta käsin. Ja viedä tätä ydinsanomaa eteenpäin. Se rikkiäinen latauskahva jäi Mäntsälän McDonald'sille muistoksi siitä, että anteeksi-anto on joulun paras – ja kallein – lahja, rikkiäisyydestäni huolimatta.

Ja minä sain tästä hyvän muistutuksen jo lokakuussa. Tämä on se sanoma, jota haluan elämälläni viedä eteenpäin. Kiitos Jeesus, että olen saanut sen ottaa vastaan!

Ari Loponen

JOULUNAICA HUOKAA PELASTUKSEN JA KUNINKAAN PALUUN HYVÄÄ SANOMAA!

Joulun aika huokaa meille toivon sanomaa – joko perinteistä länsimaalaista sanomaa syntyneestä Jeesus-lapsesta, tai Jeesuksen paluun odotusta – Kuningas saapuu!

Kävin Pyhällä maalla, Israelissa, muutama viikko sitten ja kuulin myös siellä odotuksen ääntä: moni ihmisryhmä sielläkin huokaa ja odottaa Jeesusta. Eri ihmisryhmät kuitenkin elävät eri aikakausia ihmiskunnan historiassa ja odottavat erilaista Jeesusta. Messiaaniset siskot ja veljet odottavat Jeesuksen toista paluuta, mutta suurin osa juutalaisista hänen ensimmäistä saapumistaan maan päälle. Hagarin pojat puhuvat profeetta Jeesuksesta.

Kävelin Jerusalemissa umpeen muuratun kultaisen portin luota Getsemanen puutarhan kautta ylös Öljymäelle. Ylhäällä Öljymäellä yksinäinen rukoushetki taittui iltaan auringon laskiessa Jerusalemin taakse. Minä tiedän,

mitä minä odotan. Minun Jeesukseni syntyi neitsyt Mariasta, kuoli ja haudattiin. Hän nousi kolmantena päivänä kuolleista ja istuu Isän oikealla puolella. Minä odotan, että hän saapuu takaisin Öljymäelle kirkkaudessaan. Minun sisimmässäni kaikuu: “Maranatha”, tule Herra Jeesus.

Samaan aikaan Herra Jeesus haluaa valmistaa morsiantaan hääjuhlaa varten. Pakanojen täysi luku ei ole tullut vielä täyteen, joten pelastuksen aikaakin meillä vielä on. Sitten on valitun kansan vuoro. Morsiamentä sydäntä valmistellaan: minun sydäntäni, sinun sydäntäsi, kaupunkimme, maamme ja maanosamme sydämiä. Myös kaikkien pienimpiä ja haavoittuvimpia.

Isä kutsuu minua viemään ilosanomaa - lahjaa, jonka saa hinnatta. Jokaiselle tämä lahja on maksettu – kalleimmalla hinnalla, Jeesuksen verellä.

Rukoilen, että jalkani eivät välittäisi okaista poluillani ensi vuonna, vaan että saisin kulkea Herran suojassa ja johdatuksessa. Pala palalta, askel askeleelta tie rakentuu ja minä haluan kulkea niin kauan, kun Isä antaa evästä matkalle ja siunausta vietäväksi. Mutkat polussa eivät haittaa, ei pimeäkään. Valon lapsi on syntynyt – Kuningas Jeesus, joka on kirkkauden kuningas! Voimaa vaellukseen siskot ja veljet! Katsotaan häneen, annetaan maailman mennä menojaan. Jeesuksen pelastuksen lahja on lahjoista suurin ja Hänen paluunsa kirkkaudessa on toivoa täynnä.

“Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartiolla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, lankaikkinen isä, Rauhanruhtinas.”

Jesaja 9:5

Hyvää ja Siunattua Joulun aikaa jokaiselle! Terveisin sisarene **Pauliina H**

PIENI LAHJA SUURI VAIKUTUS

Jouluna antamamme lahjat voivat kantaa mukanaan paljon enemmän kuin hetkellistä iloa – ne voivat olla toivon ja tulevaisuuden lahjoja.

Monissa maailman köyhimmissä yhteisöissä lapset haluaisivat käydä koulua, mutta ilman kyniä, vihkoja tai reppua heidän koulutiensä jää kesken. Yksinkertainen vihko voi auttaa lasta oppimaan taidon, joka avaa hänelle ovia, joista hän ei muuten olisi voinut edes haaveilla.

Haluaisitko antaa jouluna lahjan, joka vie lapsen kohti parempaa tulevaisuutta?

Kaikki Lapset Kouluun (KLK) -kummilapsityön eettisellä joululahjalla tuet kaikkein köyhimpien lasten koulunkäyntiä yhteistyökohteissamme ympäri maailmaa.

Vaihtoehtoina: tulostettava tai sähköisesti lähetettävä kirje tai tekstiviestinä tai WhatsAppilla lähetettävä kortti.

<https://kummilapset.svk.fi/eettinen-joululahja/>

Kaikki lapset kouluun

